GENERALINĖS ADVOKATĖS
JULIANE KOKOTT IŠVADA,
pateikta 2015 m. rugsėjo 3 d.[1]

Byla C-346/14

Europos Komisija
prieš

Austrijos Respubliką

„Procesas dėl įsipareigojimų neįvykdymo — ESS 4 straipsnio 3 dalies, siejamos su SESV 288 straipsniu, pažeidimas — Klaidingas Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio 1 ir 7 dalių taikymas — Sąjungos vandens politika — Leidimas statyti hidroelektrinę ant Juodojo Zulmo upės — Vandens būklės prastėjimas — Naujas būklės įvertinimas — Valdymo plano pataisymas“

I – **Įžanga**

1. Ne tik klimatui nekenkiančios atsinaujinančiosios energijos naudojimas naudojant vėjo energiją, bet ir vandens energijos naudojimas gali prieštarauti kitiems aplinkos tikslams[2]. Tai Komisija parodo šiuo ieškiniu dėl mažos hidroelektrinės iki šiol beveik visiškai nepaliestame Juodojo Zulmo upės aukštupyje Austrijos Alpėse. Ji remiasi Vandens pagrindų direktyvoje[3] įtvirtinto draudimo prastinti būklę išankstiniu (*ex ante*) veikimu ir mano, kad projektas nepateisinamas.

2. Tačiau lemiama aplinkybė yra ta, kad Austrijos valdžios institucijos per ikiteisminę procedūrą Juodojo Zulmo upės būklės įvertinimą pataisė. Tai reiškia, kad bet kuriuo atveju Komisijos ginčijamas šios būklės prastėjimas išnyksta ir todėl taip pat nereikalaujama jokio pateisinimo.

II – **Teisinis pagrindas**

3. Esminiai Vandens pagrindų direktyvos aplinkos tikslai ir galimos išimtys yra nustatyti jos 4 straipsnyje:

„1. Vykdydamos priemonių programas, nurodytas upės baseino valdymo planuose, ir taikydamos jas:

a) paviršiniams vandenims

i) valstybės narės įgyvendina būtinas priemones, kad neprastėtų visų paviršinio vandens telkinių būklė, atsižvelgdamos į šio straipsnio 6 ir 7 dalies taikymą ir nepažeisdamos jo 8 dalies;

1 — Originalo kalba: vokiečių.

2 — Šiuo klausimu žr. mano šios dienos išvadą byloje *Komisija / Bulgarija* (C-141/14).

3 — 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 5 t., *p.* 275), iš dalies pakeista **2013 m. rugpjūčio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/39/ES, kuria iš dalies keičiamos direktyvų 2000/60/EB ir 2008/105/EB nuostatos dėl prioritetinių medžiagų vandens politikos srityje** (OL L 226, p. 1).

ii) <...>“

III – **Faktinės aplinkybės ir procesas**

4. 2007 m. gegužės 24 d. Austrijos Štirijos federalinės žemės institucijos pagal vandens teisės aktus suteikė leidimą statyti hidroelektrinę ant Juodojo Zulmo upės.

5. Institucija šiame sprendime ekologinę vandens būklę įvertino kaip labai gerą [4]. Tačiau virš nagrinėjamos atkarpos taip pat buvo nustatytas mažas vartojamo geriamojo vandens kiekis (31 litras per sekundę) [5].

6. Numatyta pastatyti hidroelektrinės vadinamąją Tirolio apsaugą (vok. „Tiroler Wehr“), didelę dalį vandens paimti ir nukreipti ilgesniais negu 10 km ilgio vamzdynais link 480 m žemiau esančio hidroelektrinės pastato, o už turbinos vėl nukreipti upe žemyn. Nors apsauginė kliūtis įrengiant pagalbos žuvų migracijai įrenginį sumažinama, o judant upe aukštyn galbūt net kompensuojama, vandens lygio sumažinimas upėje taip pat trukdo žuvims migruoti. Be to, reikia tikėtis, kad žus dalis migruojančių upe žemyn žuvų, pakliuvusių į turbinas [6]. Išvadoje konstatuojama, kad įgyvendinus projektą vandens būklę reikia vertinti tik kaip gerą.

7. 2006 m. Komisija gavo skundą dėl projekto ir 2007 m. spalio mėn. paragino Austriją pateikti savo pastabas. Tačiau 2010 m. ji sustabdė procedūrą po to, kai Austrijos federalinės institucijos panaikino projekto leidimą.

8. Tačiau 2012 m. kovo mėn. *Verfassungsgerichtshof* (Austrijos Konstitucinis Teismas) panaikino federalinių institucijų sprendimą, taigi pirminis leidimas vėl tapo galiojantis.

9. Patikrinusi padėtį Komisija suprato, kad Austrija, suteikdama projekto leidimą, netinkamai taikė Vandens pagrindų direktyvoje įtvirtintą draudimo prastinti vandens būklę išimtį, nors šią išimtį reikia taikyti analogiškai, atsižvelgiant į Vandens pagrindų direktyvos 4 straipsnio *ex ante* veikimą, kylantį iš ESS 4 straipsnio 3 dalies, siejamos su SESV 288 straipsniu. Todėl 2013 m. balandžio 26 d. ji vėl paprašė Austrijos pateikti pastabas ir 2013 m. lapkričio 21 d. šiai valstybei narei pateikė pagrįstą nuomonę, kurioje nustatė galutinį trūkumų pašalinimo terminą – 2014 m. sausio 21 d.

10. Per šią ikiteisminę procedūrą Štirijos institucijos 2013 m. rugsėjo 4 d. sprendimu leidimą pakeitė. Be sąlygų pakeitimų, kurie šiame procese nereikšmingi, jame konstatuojama, kad Juodojo Zulmo upės būklė yra ne labai gera, bet dėl geriamojo vandens ėmimo iš upės upe aukštyn nuo projekto yra tik gera. Todėl vandens būklės klasė dėl projekto nesuprastėja ir suprastėjimą reikia atmesti.

11. Kadangi Austrijos atsakymai Komisijos vis tiek netenkino, ji pareiškė šį ieškinį ir prašo:

— pripažinti, kad suteikdama leidimą statyti hidroelektrinę ant Juodojo Zulmo upės, Austrijos Respublika netinkamai taikė Vandens pagrindų direktyvos 4 straipsnio 1 dalies, siejamos su 4 straipsnio 7 dalimi, nuostatas ir taip pažeidė įsipareigojimus pagal ESS 4 straipsnio 3 dalį, siejamą su SESV 288 straipsniu,

— priteisti iš Austrijos bylinėjimosi išlaidas.

4 — Atsiliepimo į ieškinį priedas, p. 41 ir 46.

5 — Atsiliepimo į ieškinį priedas, p. 46 ir 47.

6 — Atsiliepimo į ieškinį priedas, p. 48.

12. Austrija prašo:

— Komisijos ieškinį atmesti ir

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

13. Šalys pateikė savo pastabas raštu; Teisingumo Teismas nusprendė, kad žodinis bylos nagrinėjimas nereikalingas.

IV – **Teisinis vertinimas**

A – *Dėl ieškinio priimtinumo*

14. Austrija laiko ieškinį nepriimtinu. Pirma, jos teigimu, Komisija nepakankamai tiksliai apibrėžė įsipareigojimus, dėl kurių pažeidimo ji priekaištauja (šiuo klausimu žr. 2 skirsnį). Antra, Austrija mano, kad Komisijos, kaip sutarčių sergėtojos, uždavinys neapima Austrijos įstaigų kontrolės joms individualiai ir konkrečiai įgyvendinant Sąjungos teisę (šiuo klausimu žr. 3 skirsnį).

15. Tačiau pirmiausia reikia konkrečiau nustatyti ieškinio dalyką (šiuo klausimu žr. 1 skirsnį).

1. Dėl ieškinio dalyko

16. Ieškinio dalyką reikia patikslinti, nes, nors 2007 m. gegužės 24 d. leidimas statyti hidroelektrinę buvo gautas, šis leidimas 2013 m. rugsėjo 4 d. sprendimu buvo pakeistas, taigi prieš pateikiant pagrįstą nuomonę ir prieš baigiantis joje numatytam terminui – 2014 m. sausio 21 d.

17. Komisija atsiliepime teigia, kad ji paskiausiai minėtame sprendime taikyto Juodojo Zulmo upės vertinimo „labai gerai“ sumažinimo į „gerai“ neįtraukė į prašymą (vok. „Petitum“), bet ir toliau remiasi būklės vertinimu „labai gerai“.

18. Šį argumentą suprantu taip: nors Komisija neprašo konstatuoti, kad sumažinant Juodojo Zulmo upės būklės įvertinimą buvo pažeista Sąjungos teisė, vis tiek netiesiogiai ginčija šį sumažinimą ir kartu leidimą, išduotą 2013 m. rugsėjo 4 d. sprendimu.

19. Kadangi paskiausiai minėtas sprendimas nebuvo raginimo pateikti pastabas pagal SESV 258 straipsnį dalykas, kyla klausimas, ar jis ir juo pakeistas 2007 m. gegužės 24 d. sprendimas gali būti šio ieškinio dalykas.

20. Kaip žinoma, ieškinio dalykas pagal SESV 258 straipsnį apibrėžtas per šioje nuostatoje numatytą ikiteisminę procedūrą. Todėl ieškinys negali būti grindžiamas kitais kaltinimais, nei pareikšti per ikiteisminę procedūrą. Mat ikiteismine procedūra siekiama suteikti atitinkamai valstybei narei galimybę, pirma, įvykdyti iš Sąjungos teisės kylančius įsipareigojimus ir, antra, veiksmingai pateikti savo gynybos pagrindus, atsakant į Komisijos pateiktus kaltinimus [7].

21. Remiantis tokiu ikiteisminės procedūros tikslu reikalaujama, kad Komisija atsižvelgtų į valstybės narės priemones, kurių ši imasi per ikiteisminę procedūrą. Priešingu atveju į valstybės narės įsipareigojimų vykdymo priemonę ji galėtų nereaguoti.

7 — Žr., pavyzdžiui, sprendimus *Komisija / Belgija* (C-221/03, EU:C:2005:573, 36 ir 38 punktai), *Komisija / Kipras* (C-340/10, EU:C:2012:143, 21 punktas) ir *Komisija / Vokietija* (C-211/13, EU:C:2014:2148, 22 punktas).

22. Nors be naujos ikiteisminės procedūros Komisija negali papildomų kaltinimų grįsti tokiomis naujomis priemonėmis [8], tačiau ir toliau leistina teikti pirminius kaltinimus, jei ginčijamos priemonės, pasibaigus pagrįstoje nuomonėje nustatytam terminui, galiojo ir toliau [9].

23. Iš pirmo žvilgsnio atrodo, kad 2013 m. rugsėjo 4 d. sprendimas nėra susijęs su Komisijos kaltinimu dėl 2007 m. gegužės 24 d. sprendimo. Iš principo Komisija kritikuoja būtent hidroelektrinės pateisinimą, kuris minėtame sprendime naujai suformuluotas ne iš esmės.

24. Vis dėlto dėl vandens būklės įvertinimo sumažinimo iki „gerai“ praranda reikšmę Komisijos nurodytas Juodojo Zulmo upės [10] prastėjimas, kuriam reikėjo pateisinimo. Todėl Komisija sumažinimu taip pat abejoja.

25. Taigi ieškinys pareikštas ne dėl priemonės, kuri, nepaisant vėlesnio pakeitimo, iš esmės lieka toliau galioti. Veikiau 2013 m. rugsėjo 4 d. sprendimas pakeičia Komisijos ginčijamą 2007 m. gegužės 24 d. sprendimą vienu ieškinio vertinimui lemiamu aspektu.

26. Tačiau ikiteisminės procedūros nereikėjo rengti iš naujo nuo pat pradžių. Mat 2013 m. rugsėjo 4 d. sprendimą Austrija priėmė žinodama apie vykstančią ikiteisminę procedūrą. Taigi jos teisė į gynybą dėl to nepažeidžiama. Veikiau šia priemone siekiama panaikinti Komisijos kaltinimų pagrindą. Galiausiai tai yra gynybos priemonė vykstančiame procese, kuri savaime negali lemti įpareigojimo iš naujo atlikti visą ikiteisminę procedūrą. Priešingu atveju valstybės narės tokio pobūdžio priemonėmis galėtų kliudyti proceso dėl įsipareigojimų neįvykdymo eigai [11].

27. Ieškinio priimtinumą reikėtų vertinti kitaip, jei Komisija būtų prašiusi konstatuoti Sąjungos teisės pažeidimą, padarytą priėmus 2013 m. rugsėjo 4 d. sprendimą. Tai būtų neleistinas ieškinio dalyko išplėtimas, palyginti su ikiteismine procedūra. Kaip nurodyta atsiliepime pateiktame paaiškinime, ieškinyje nurodytą reikalavimą vis dėlto reikia aiškinti kitaip.

2. Dėl ieškinio apibrėžtumo

28. Pirmasis Austrijos prieštaravimas susijęs su tuo, kad pagal Procedūros reglamento 120 straipsnio c punktą ieškinyje turi būti nurodytas ginčo dalykas ir pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka. Šiuos duomenis reikia išdėstyti pakankamai aiškiai ir tiksliai, kad atsakovas galėtų pasirengti gynybai, o Teisingumo Teismas – vykdyti teisminę kontrolę. Todėl esminės teisinės ir faktinės aplinkybės, kuriomis pagrįstas ieškinys, turi būti nuosekliai ir suprantamai išdėstytos pačiame ieškinio tekste, o jame pateikti reikalavimai suformuluoti nedviprasmiškai, kad Teisingumo Teismas nepriimtų sprendimo *ultra petita* arba nepraleistų kokio nors kaltinimo [12].

29. Austrija teigia, kad Komisija pažeidė šiuos reikalavimus, nes nepatikslino, kurie iš įsipareigojimų, nurodytų ESS 4 straipsnio 3 dalyje, siejamoje su SESV 288 straipsniu, galėjo būti pažeisti. Taip pat ji nepagrindė, kiek Vandens pagrindų direktyvos 4 straipsnio 1 dalis, siejama su 4 straipsnio 7 dalimi, apskritai turi būti taikomos kaip direktyvos nuostatos.

8 — Sprendimas *Komisija / Belgija* (C-221/03, EU:C:2005:573, 41 punktas).

9 — Šiuo klausimu žr. Sprendimą *Komisija / Belgija* (C-221/03, EU:C:2005:573, 39 ir 40 punktai).

10 — Šiuo klausimu žr. toliau 40–44 punktus.

11 — Šiuo klausimu žr. sprendimus *Komisija / Austrija* (C-203/03, EU:C:2005:76, 30 punktas) ir *Komisija / Belgija* (C-221/03, EU:C:2005:573, 40 punktas).

12 — Sprendimai *Komisija / Suomija* (C-195/04, EU:C:2007:248, 22 punktas) ir *Jungtinė Karalystė / Taryba* (C-209/13, EU:C:2014:283, 30 punktas).

30. Tačiau šis argumentas neįtikinamas. Mat Komisija ieškinio 25 ir 26 punktuose savo ieškinio reikalavimu nurodo sprendimą dėl Achelojaus upės, kuriame buvo nurodyta, kad valstybėms narėms jau iki Vandens pagrindų direktyvos 4 straipsnio taikymo pagal ESS 4 straipsnio 3 dalį, siejamą su SESV 288 straipsniu, buvo neleista labai kliudyti pasiekti Vandens pagrindų direktyvos 4 straipsnyje nustatytus tikslus [13]. Todėl Austrija triplike daugiau nebemini šio prieštaravimo.

3. Dėl Komisijos kontrolės įgaliojimų apimties

31. Kalbant apie individualų ir konkretų Sąjungos teisės įgyvendinimą, pasakytina, kad Austrija neginčija, jog Komisija turi teisę kontroliuoti Sąjungos teisės įgyvendinimą konkrečiais atvejais ir pateikti Teisingumo Teismui patikrinti jį per procesą dėl įsipareigojimų neįvykdymo [14]. Veikiau ji nepritaria tam, kad Komisija tikrina kompetentingų nacionalinių įstaigų priimtą vertinimo sprendimą.

32. Tačiau šį argumentą reikia atmesti jau vien dėl to, kad klausimai, kiek nagrinėjamos Sąjungos teisės nuostatos suteikia kompetentingoms nacionalinėms įstaigoms laisvę atlikti vertinimą ir ar gali būti, kad ši laisvė buvo viršyta, yra susiję ne su ieškinio priimtinumu procese dėl įsipareigojimų neįvykdymo, bet su jo pagrįstumu.

B – *Ieškinio pagrįstumas*

33. Nors bylos šalys iš esmės nesutaria dėl to, ar hidroelektrinės leidimas pateisinamas pagal Vandens pagrindų direktyvos 4 straipsnio 7 dalį, tačiau, atsižvelgiant į Austrijos 2013 m. rugsėjo 4 d. sprendimą dėl pakeitimo, reikia patikrinti, ar apskritai parodomas prastėjimas, kurį reikia pateisti.

1. Dėl taikytinų nuostatų

34. Kadangi šiuo atveju kalbama apie 2007 m. priimtą sprendimą, kuris 2013 m. buvo pakeistas, taikomos dvi formaliai skirtingos nuostatos, būtent Vandens pagrindų direktyvos 4 straipsnio nuostata ir jos *ex ante* veikimas.

35. Įsipareigojimai pagal Vandens pagrindų direktyvos 4 straipsnį yra tiesiogiai taikomi tik nuo 2009 m. gruodžio 22 d., t. y. nuo to momento, kai baigiasi valstybėms narėms pagal Vandens pagrindų direktyvos 13 straipsnio 6 dalį suteiktas upės baseino rajono valdymo planų paskelbimo terminas [15]. Todėl hidroelektrinės leidimui 2007 m. dar buvo taikoma ne ši nuostata, bet tuo metu taikytinas *ex ante* veikiantis 4 straipsnis. Pagal jį valstybės narės negalėjo imtis jokių priemonių, kurios gali labai kliudyti pasiekti Vandens pagrindų direktyvos 4 straipsnyje nurodytą tikslą [16].

36. Vandens pagrindų direktyvos 4 straipsnis 2013 metais, t. y. antrojo sprendimo priėmimo metu, tikrai buvo taikytinas. Todėl šį sprendimą reikia vertinti remiantis Vandens pagrindų direktyvos 4 straipsniu. Tik tuomet, jei 2013 m. sprendimas neturėtų įtakos 2007 m. sprendimui, Vandens pagrindų direktyvos 4 straipsnio *ex ante* veikimas ir toliau būtų svarbus.

37. Klausimas, kiek projektas susijęs su Juodojo Zulmo upės būkle, yra 2013 m. sprendimo dalykas. Todėl jam taikomas Vandens pagrindų direktyvos 4 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktyje nustatytas draudimas prastinti būklę.

13 — Sprendimas *Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias ir kt.* (C-43/10, EU:C:2012:560, konkrečiai 57– 67 punktai).

14 — Žr., pavyzdžiui, sprendimus *Komisija / Vokietija* (C-431/92, EU:C:1995:260, 19 ir paskesni punktai), *Komisija / Vokietija* (C-20/01 ir C-28/01, EU:C:2003:220, 30 punktas) ir *Komisija / Graikija* (C-394/02, EU:C:2005:336, 16 punktas).

15 — Sprendimas *Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias ir kt.* (C-43/10, EU:C:2012:560, 51–56 punktai).

16 — Sprendimas *Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias ir kt.* (C-43/10, EU:C:2012:560, 60 punktas).

38. Teisingumo Teismas neseniai šiek tiek netikėtai [17] išaiškino, kad paviršinio vandens telkinio būklės prastėjimas yra tada, kai tik bent vieno kokybės elemento, kaip tai suprantama pagal Vandens pagrindų direktyvos V priedą, būklė suprastėja viena klase. Nesvarbu, ar šis suprastėjimas lemia paviršinio vandens telkinio klasifikavimo suprastėjimą apskritai. Jei atitinkamas kokybės elementas, kaip tai suprantama pagal Vandens pagrindų direktyvos V priedą, jau priskirtas prie žemiausios klasės, kiekvienas šių elementų prastėjimas yra paviršinio vandens telkinio „būklės prastėjimas“ [18].

39. Minėti kokybės elementai ir susijusios būklės klasės apibrėžti Vandens pagrindų direktyvos V priedo 1.2 punkte kaip norminiai ir suderinti trims aukščiausioms būklės klasėms – labai gera, gera ir vidutiniška – pagal „interkalibracijos“ procedūrą tarp valstybių narių atsižvelgiant į jų panašumą [19]. Pavyzdžiui, V priedo 1.2.1 punkte išvardyti keturi biologiniai upių kokybės elementai: fitoplanktono, makrofitų ir fitobentoso, dugninės bestuburės faunos ir žuvų būklė, taip pat trys hidromorfologiniai kokybės elementai: vandens balansas, upės nepertraukiamumas ir jos morfologija, ir galiausiai trys fiziniai ir cheminiai kokybės elementai: bendrosios sąlygos, specifinių sintetinių ir nesintetinių teršalų koncentracijos.

2. Dėl prastėjimo draudimo taikymo

40. Taikydama taip išaiškintą prastėjimo draudimą, Komisija turėtų parodyti Juodojo Zulmo upei projekto daromą žalą, dėl kurios bent vienas šio vandens telkinio kokybės elementas prastėtų viena klase.

41. Tikriausiai būtų gana paprasta įrodyti, kad projektas, remiantis Teisingumo Teismo kriterijais, lemia prastėjimą, kaip tai suprantama pagal Vandens pagrindų direktyvos 4 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktį, pavyzdžiui, dėl biologinių kokybės elementų [20]. Tačiau tokio prastėjimo Komisija nenurodė, o Austrija neturėjo galimybės apsiginti nuo atitinkamų argumentų. Taigi tokio pobūdžio prastėjimas nėra šio proceso dalykas.

42. Priešingai, Komisija teigia, kad dėl projekto bendras vandens telkinio vertinimas suprastėtų viena klase, būtent iš „labai geros“ į „gerą“. Toks prastėjimas suponuoja, kad bent vienas kokybės elementas suprastėtų viena klase, ir dėl to galiausiai apima prastėjimą, kaip jis suprantamas pagal Teisingumo Teismo aiškinimą.

43. Šis Komisijos argumentas prieštarauja 2013 m. rugsėjo 4 d. Štirijos institucijų sprendimui. Jame nustatyta, kad Juodojo Zulmo upė nagrinėjamoje srityje, priešingai, negu nurodyta pradiniame vertinime, yra tik geros būklės. Taigi, hidroelektrinės projektas negali suprastinti Juodojo Zulmo upės būklės iš labai geros į gerą.

44. Todėl ieškinys gali būti tenkinamas, tik jei Komisija įrodytų, kad naujas Juodojo Zulmo upės būklės vertinimas, nustatytas 2013 m. rugsėjo 4 d. sprendimu, yra neteisingas.

45. Komisijos kaltinimai grindžiami tuo, kad naujuoju vertinimu nukrypstama nuo valdymo plano duomenų. Vertinant hidroelektrinės projektą, Juodojo Zulmo upės atitinkamos atkarpos vertinimas negalėjo būti pakeistas *ad hoc*. Veikiau prie to reikėjo priderinti taikytiną valdymo planą. Be to, šiomis aplinkybėmis Komisija priekaištauja, kad naujas vertinimas yra grindžiamas naujais kriterijais ir kad nepakankamai dalyvavo visuomenė. Tačiau Komisija nekelia klausimo dėl naujo vertinimo turinio.

17 — Žr. įtikinamą *generalinio* advokato N. *Jääskinen* išvadą byloje *Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland* (C-461/13, EU:C:2014:2324, konkrečiai 100 punktas).

18 — Sprendimas *Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland* (C-461/13, EU:C:2015:433, 69 punktas).

19 — Žr. Sprendimą *Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland* (C-461/13, EU:C:2015:433, 57 ir 58 punktai).

20 — Žr. atsiliepimo į ieškinį priedo p. 182.

46. Pagal Vandens pagrindų direktyvos 4 straipsnį valstybės narės, vykdydamos upės baseino valdymo planuose nurodytas priemonių programas ir taikydamos jas paviršiniams ir požeminiams vandenims, imasi tinkamų apsaugos priemonių [21]. Tai reiškia, kad taip pat reikia spręsti dėl prastėjimo draudimo taikymo, paprastai remiantis valdymo plane nurodyta informacija.

47. Ši informacija apima atitinkamų paviršinių vandenų būklę. Mat valdymo plano informacija pagal Vandens pagrindų direktyvos VII priedo A punkto 4 papunktį turi apimti monitoringo programų rezultatų duomenų pateikimą pagal 8 straipsnį ir V priedą būklės žemėlapio forma.

48. Iš to Komisija daro išvadą, kad atlikti naują vandenų būklės vertinimą leistina tik atnaujinant valdymo planą mažiausiai kas šešerius metus.

49. Su šiuo argumentu reikia sutikti, jei naujas vertinimas grindžiamas naujais kriterijais, nes, siekiant užtikrinti nuoseklų valdymą, šie kriterijai turi būti taikomi visiems į planą įtrauktiems vandens telkiniams.

50. Komisija kaltina tuo, kad šis naujas vertinimas grindžiamas tokiais naujais kriterijais – 2010 m. Austrijos kokybės tiksliniu įsakymu dėl paviršinių vandenų ekologijos [22]. Kitaip negu pirmajame 2009 m. valdymo plane, jame yra naujų vertinimo kriterijų. Tačiau šis argumentas neįtikinamas. Iš tikrųjų būtent šiuo įsakymu ir buvo pagrįstas Austrijos valdymo planas [23].

51. Beje, informacija apie geriamojo vandens vartojimą Juodojo Zulmo [24] upės aukštupyje taip pat jau buvo žinoma 2007 m. leidimo išdavimo metu [25].

52. Taigi iš tikrųjų 2013 m. sprendimu siekiama pirmą kartą tinkamai taikyti valdymo planui galiojančius vertinimo kriterijus. Todėl kalbama apie klaidos valdymo plane ištaisymą, kurio faktinis teisingumas Komisijai šiame procese nekelia abejonių.

53. Toks klaidos ištaisymas iš principo turi būti įmanomas. Mat dar Konfucijus yra pasakęs: [26].

54. Būtų sunkiai suvokiama reikalauti priimti sprendimą remiantis įrodomais klaidingais duomenimis tik dėl to, kad šie duomenys yra valdymo plano dalis. Priešingu atveju toliau galėtų ne tik egzistuoti nepateisinamos kliūtys projektams, bet, kaip teisingai pažymėjo Austrija, ir toliau būtų kenkiama direktyva siekiamiems apsaugos tikslams, jei vėliau paaiškėtų aplinkybės, kurioms reikia griežtesnių apsaugos priemonių.

55. Todėl nagrinėjamu atveju reikia remtis ne Juodojo Zulmo upės būklės vertinimu valdymo plane, bet jos faktine, turinio požiūriu neabejotina būkle. Todėl Komisijos nurodytas prastėjimas iš labai geros į gerą būklę negalimas.

21 — Sprendimas *Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias ir kt.* (C-43/10, EU:C:2012:560, 51 ir 52 punktai).

22 — *Verordnung des Bundesministers für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft über die Festlegung des ökologischen Zustandes für Oberflächengewässer* (federalinio ministro įsakymas dėl paviršinių vandenų ekologinės būklės nustatymo (*Bundesgesetzblatt* 2010, II dalis, Nr. 99, 2010 m. kovo 29 d.).

23 — 2009 m. Nacionalinis vandenų valdymo planas (*Nationaler Gewässerbewirtschaftungsplan 2009 – NGP 2009* (http://www.bmlfuw.gv.at/dms/lmat/wasser/wasser-oesterreich/plan_gewaesser_ngp/nationaler_gewaesserbewirtschaftungsplan-nlp/ngp/NGP_Textdokument_30_03_2010.pdf, p. 100).

24 — Ieškinio A-10 priedas, p. 144.

25 — Ieškinio A-14 priedas, p. 7.

26 — Analektai 15, 29, pagal analogiją: „Tik neištaisyta klaida yra klaida.“

56. Komisija negali abejoti šiuo teiginiu ir dėl to, kad ginčija valdymo plano nepritaikymą ir kritikuoja visuomenės dalyvavimą. Mat, nepaisant to, ar šie formalūs ir procesiniai kaltinimai pagrįsti, jie negali priversti šiame procese remtis labai gera Juodojo Zulmo upės būkle, jei pagal Teisingumo Teismui pateiktą informaciją ji yra tik geros būklės.

57. Tačiau jei Komisijos nurodytas prastėjimas negali būti nustatytas, jam nereikia jokio pateisinimo. Todėl ir Komisijos kritika šiam pateisinimui negalima.

58. Taigi ieškinį reikia atmesti.

V – **Dėl bylinėjimosi išlaidų**

59. Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija bylą pralaimėjo, ji turi padengti visas išlaidas.

VI – **Išvada**

60. Todėl siūlau Teisingumo Teismui nuspręsti taip:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.